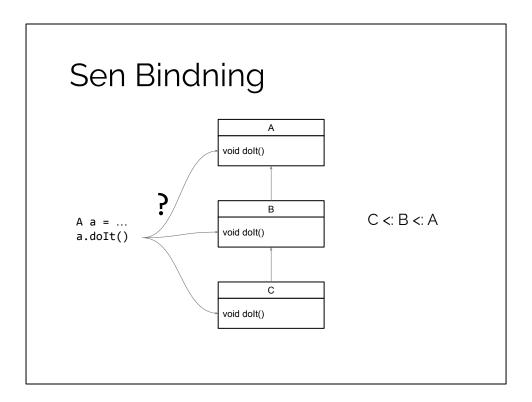
ex3override

Joachim von Hacht

1

Vi har tidigare sett att vi kan skapa egna versioner av ärvda metoder, kallas överskugga/override.

Antag att vi har som i bilden.

- Klasser B och C överskuggar metoden dolt() från A
- En supertypvariabel (a) kan referera objekt av typen eller någon subtyp ...
- ... och alla dessa har identiska versioner av metoden.
- Kompilatorn vet inget om värden (objekten) ... vilken metod skall den välja för anropet (i byte-koden den skall producera)?
- Svar: Kompilatorn kan inte veta!
 - Kompilatorn noterar (i byte-koden) att det finns flera versioner av metoden och att metoden skall väljas utifrån objektets typ är under körningen.
 - Metod bestäms alltså under körning, kallas sen bindning (late binding).

```
public class Pet {
    public String say(){...}
}

public class Cat extends Pet {
    public String say(){
        return "Voff";
}

Pet p = ...;
    out.println(p.say()); // Depends on object type!
```

Lite sammanfattning

En **överskuggad (overridden)** metod förekommer <u>bara i samband med arv</u> (kallas override även för gränssnittsarv)

- Innebär att man i subklassen ersätter en ärvd metod från superklassen med en egen version av metoden (identiskt metodhuvud).
 - @Override gör så att kompilatorn kontrollerar att metodhuvudet exakt matchar det ärvda annars kan det bli fel av misstag, en säkerhetsåtgärd, mer strax ...
- Vilken metod som körs bestäms under körning utifrån objektets typ (inte typen på referensvariabeln).

Varför Överskuggade Metoder?

```
List<Pet> pets = ...;

// Assume NO say()-method in classes
// Non overriding style, if new Pet added have to change code
for (Pet p : pets) {
    if (p instanceof Cat) {
        out.println("Mjau");
    } else if (p instanceof Dog) {
        cut.println("Voff");
    }
    ...
}

// Assume overridden method say() in all classes
// Each Pet know what to say, if new pets no change to code!
for (Pet p : pets) {
    out.println(p.say());
}
```

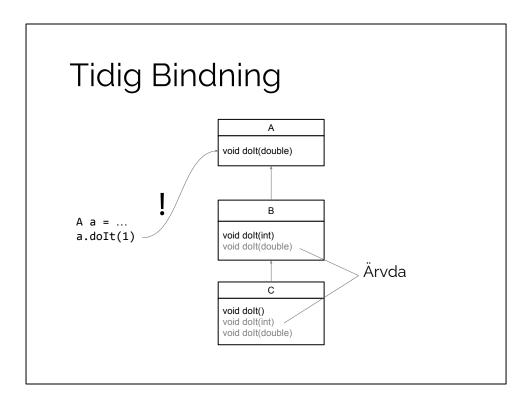
Överskuggning gör att vi kan skriva mer abstrakt kod, ger flexibilitet.

- Alla objekt kan implementera operationerna utifrån sina specifika krav/möjligheter
- Programmet blir utbyggbart med nya objekt (operationerna finns ju i objekten, inte i koden utanför, koden utanför behöver inte ändras)

I bilden:

- instanceof
 - Att använda typinformation under körning blir oflexibelt.
 - Dessutom är risken stor att om vi har en if-sats på ett ställe så finns liknande på flera ställen.
 - Risk att behöva ändra mycket!
- Mycket bättre med överskuggning (nedre loopen).
 - Vill vi utöka programmet lägger vi till ett nytt objekt, inget annat behöver ändras.

4

Om en metod med samma namn finns i flera klasser i en arvshierarki men <u>inte har identiska metodhuvuden</u> får vi helt enkelt överlagring i subklasserna p.g.a. arv

- Inte bra skall undvikas, men kan uppstå av misstag.
- Överlagring handlar om att "samma sak" skall göras men med olika parametrar,
 - Samma sak skall göras i <u>en</u> klass (en klass har ett ansvar)

Typen A i bilden har en metod som matchar anropet (1 kan implicit omvandlas till 1.0). ...

- ... alltså lägger kompilatorn in detta anrop i byte-koden. Kompilatorn kan redan vi kompileringen bestämma metod, kallas tidig bindning (early binding).
- Hade vi gjort anropet a.dolt() så saknas sådan metod i A. Vi får ett kompileringsfel!
- Hade vi haft B b = new B(), b.dolt(1) så hade den exakt matchande metoden i B valts (dolt(int)).

Överlagring, Överskuggning och Typ

Antag B <: A

Summa: Överlagring (overloading) kontra överskuggning (overriding)

- Överlagring bestäms vid kompilering utifrån variabelns typ (den statiska/deklarerade typen).
- Överskuggning bestäms vid körning utifrån objektets typ (den dynamiska/körningstypen).

super

Bara super i koden förekommer i samband med arv och syftar det direkta basklassobjektet.

- I detta fallet har vi en överskuggad metod men vill i denna köra basklassobjektets metod först.
- super är inte en referens (vilket ju this är)